

Vincā!

Būkēt pasveikints, erdviū klajūnē, tēisuos ē švēisuos skleidieju!.. Jums nuognē širdingus linkiejēmus ē šēltus žuodius ēš Žemaitējēs padongēs i tvēskontēs žvaigždiū lonkas nosprēndiau pasiūstē, nuoriedams jumis pagerbtē ē leistē soprastē, kad ne vēins tuoks skrajūns esat pu mūsa vēsū brongiausē saulelē ožgēmēs.

Skrajuojēms skrajuojēmo, bet mums, ont zemēs pasēlēkosēms vargelius vargtē ēr kasdēinībēs skliautū i kēitus riemus spraudamēms žmuonelems, daug vēins ož kēta keistesniu klausēmū par dēina kramelie ēšsērotolioun. Tēi klausēmā īr nenomalduomē, nenotūramē, kāp ta šviežē rauga tešla, katra, ont mēiliū pūsdamos, laukuon ēš dounkobēlē laukuon vērtas...

Nebtoriedams sīluos vēins pats su tās klausēmās vajevuotēis, notariau ēšdrīstē Jums, Dēdēsis žuodiu ēr sliepiningu vaizdēniū meistrē omžēnībie besklondous, persiūstē tas klausēmās pavērtosēs mintis, katruos nu pat onkstauss rītmetē ligi vielaus vākara ē da par nakti braižuos pu mōna galva, ēiškuodamas smagēnēnie truopniū atsakīmu... Pasēklausīkēt, kou aš vuožuojō, ont zemēs stuoviedams ēr i dongaus skliautus veiziedamuos...

...Kēik kartās nedaug žmuogou terēk, kad pasējostom laimings. Ēr tēkrā, ka pavuožuoji, – vēsas mūsa negandas, vēsē rūpesnē ēr pēktomā, vēsas krizēs kēlst diel paprastiausē prēkšta – nemuokam džiaugtēis mažuoms apvaizduos duovēnuoms, katruos mums kasdēin ēš platiuos saujēs dalējemas.

Tik švīstesteliek žvilgsni i dongo – tēn tavēs jau lauk duovēna – žaismings debesielis beatplaukous par žēdrīnē, ar nešpasakītā spalvings saulielēidis, vakarini horēzonta sāva sijuonēlē padelkuom nomaliavuojuos morkvēnēs gaisās...

O kuoki palaima ēr palēngviejēms širdi nogluosta tumet, kumet ēlgā mūčējusi pažastie ēsētaisiusi skausminga vuotēs pagaliaus pratrūkst, arba ka pu keliū bemēigiu naktū ē bepruotēšku dēinū liaunas geltē dontēis suopulīs... Krūtīnie maršā ožgrajēj ēr tumet, kumet pu keliū mienesiu ēš gipsa nelaisvēs ēšvadounam diel mūsa nerongōma ar neatsargōma lūzosē kuojē a rōnka... Liektē kāp so sparnās apsēriedios nuorēs ē tumet, kumet lēkos paskotēniem dēinuom priš sekontē alga sau pu kuojuoms netikietā atrondam kažkēinuo pamestus pēnkis litus...

Daug dīvēnū ē nepakartuojemu mažū dalīku mumis līd nu pat pērmuosēs nu gēmēma ožkloposēs sāmuoningas akēmērkas ligi pat mūsa bovēma pu saulelēs sparnelio dēinū pabonguos. Kad, žmogau, sospietumi anās vēsās pasēdžiaugtē, žemēška gīvenēma gal prētrūktē.

Bet mes kažēn dēlkuo dažniausē anū nepastebam, atsainē praeinam pruo šali arba abejingā nomuojem i anus rōnka... Vēituo žaviejēmuos tēkruom vertībiem atkklē gvēišamies liuoterējuo ēšluoštē milijuona vertēis auksa poudieli, kors sāva verbalēnē žuodiu reikšmē gal droušē

līgioutēis so pu luova kavuojemo rēnuolo... Abodo pēlvuotē, abodo vaizdoujamē so dēdēliuoms, tuolēi i šuonus atsēkēšosiuoms auseliems. Jouduojē jouka miegiejē rēnuola torini droušē pavadēn aukso... O sapnū aiškintuojē šiou torēni, regieta sapnē, vadēn gera nauda, katruos pabodēs gālietom tikietēis sapnavosēsīs. Ē soprask, žmuogau, kas pu šimts paibeliu īr ta tēkruoji laimē?..

...A tas teisībē, kad jei nuori lēngviau gīventē žemēškuo ašaru pakalnie ēr ramē solauktē paskotēnēs sāva valonduos, stēnkēs pri kuo nuors, kas gal tau būtē brongē, par daug neprēsērēštē, nes tumet, prarados tas vertībēs, lēngviau bus ēštvertē anū netēkti?

Je tortā tau īr svarbiausis siekis, anū netekēs, gali prarastē svēka pruota ē pradietē plēks lakstītē pu laukus, kāp šonātis nu linciūga notrūkēs?.. Jegu šluovie, valdzē a garbie – tāva truoškēmu pēramēdēs vēršūnē, gali patērtē insulta arba inparkta, kumet stipriesniu ož tavi būsi paspērts nu tuos vēršūnēs atgal i apatē?

Jegu vēsa sāva esībē atsēdoudi meilē, kraujēs šērdēs paplūs, kumet ana netikietā tavi ēšdous arba bus aukštesniu jiegū ēš tavēs pajimta i anapusini pasauli? Jegu vakā tau īr vēsa gīvenēma esmie ē prasmie, sodēgsi ēš sielvarta, anū netekēis?

Jegu neisēvaizdouni tuos adīnas, ka vēsam lēkosem gīvenēmou paliksi našlaitis, pakrisi, pakērsts depresējēs, ka ronkuom ožbērsi žemiem vēina pu kēta sāva gimdītuojus?

O jeigu to žēnā, kad vēskas šiuo žemie tier laikēns dalīks ē tēik džiaugsmos, tēik bieda greitā praein, je prijemi tou kāp neišvengemībē, sogēbi džiaugtēis kuožna dabartēis akēmērka ē nesēgrēžiouji atgal i praēiti, tavēs tēkrā nepersekiuos toštēs viltīs, mažiau patirsi skaudiū nosēmēmēmū?.. To gal net būsi pats laimingiausis tarp laimingu žmuoniū?..

Tačiau a tas ēmanuoma, a dongos mums doud tēik daug ēšmintēis, kad leistom atsēkratītē Būtēis baimiu ēr mes gālietomem atsēdoutē Dēdiajem Džiaugsmou, kumet mumis maluonē nostebēn net patēs mēnkiausēs smolkmēnas, pavīzdiou, kāp ont nuosēs gāla ožtēškēs lītaus lašielis ar netikietā pražīdēs kaktosos?..

Je paklaustomem jaunima, kas īr pats baisiausis dalīks ont žēmēs, vēinē pasakītom – kad marsietiu apgolēms, kētē – kad artiejunti svieta pabonga arba skerdēks Kriūgēris ēš Guobu gatvēs, kētē – kad klīkonti kaukē, dar kētē – kad Drakola so vēsa vampīru pamēlējē arba prēsēkielēi nabaštēkā – zombē so sāva draugelēs vaidēnuoklēs... Bet īr da ēr ož tou baisiesniu dalīkieliu...

Baisē net pamēsītē, kas so mumis notēktom, jegu mes nebgālietomem vēins nu kēta noslieptē sāva tēkrūju mintiū... Toukart torietom nu žēmēs pavēršiaus prapoltē vēsas malagīstēs, klastingomā, veidmainīstēs, kuomercēnēs apgavīstēs, nelēktom vēitas, kor pakavuotē sāva īdas, slaptiausēs guodas, tēkrūsius ēš pasāmuonēs prasēveržusius truoškēmus. Toukart vēišā, kāp ont delna, atsēvertom aferistu, politiku naivuoelms rinkiejems rezgamas pinklēs, neēštēkēmībiu ēr

ēšdavīstīu negīnontēs ruonas bei kētuokēs negeruovēs... Tuoks gīvenēms ont žemēs palēktom baisiesnis ož pēkluos končēs.

Vēs dēltuo tēnk prēpažintē, kad žemēškāsis gīvenēms īr liuksšēks, nes kol galem pasēlaikītē sāva mintis pakavuotas nu aplinkīniu, tol esam saugē. Vuo ēš kētuos posēs paveiziejos, pu smertē ne kas pēitā būtom eilēnem griešnam žmuogeliou papoltē i ruojo. Jegu Dongaus karalīstie, kāp turietom pageidautē Pondēivs, vēsū dūšieliu mintīs bus atvėras, kāp muotinas šėrdēs, ē skaidrēs, kāp krēštuols, tēn tegalies papoltē ēr spakainē bei maluonē jaustēis tik atlapašėrdē lebedēlēs, korēms žemēškamē gīvenēmē kas tik nuoriejē, tas ē spjaudē i dūšē ož paruodīta atvėroma...

Ka pamisliji, īr da baisiesnis dalīks ont žemēs!.. Gīvenam ēr ne kažēn kou iduomesnē tenoveikam sāva gīvenēmē. Juk milijuonā praleistū akimirku kažkor prapol, vuo teatsēmēnam tik patius svarbiausius notėkėmus, katrēi ožsėlėikt mūsa atmintēis tinklė, o vēsē kētē pru anuo akelēs ēšsmunk laukuon ēr it smolkēs žovelēs, neaiško kor, noplauk, prapol nežėnuomuos ēr klaikiuos erdvies, līgtai ēš vėsa nikumet nebūtom egzistavėi.

Paskaičiavos, metūs nogīvenam 365 dėinas ē par anas fiksounam 31,5 milijuona akēmėrku... Per dešimti metu akimirku soma vėršėj 300 milijuonu vėinetu... Tuoliau skaičiuotē ēr nebapsėmuok, nes skaitlio vēs tėik pamesem... Milijardus akimirku par sāva omžieli nogīvenam, o atsēmintē netorem kuo. Atsēmēnam tik aguonas grūdieli tuo, kou esam begīvendamē ont žemėlēs patīrėi...

Ēš tuo kėlst paprasts klausėms... Korēms galams gīvenam, je mažā kou begalem ēš nogīventu akimirku beatsēmintē? Negi tik dēltuo valguom douna ēr gadėnam vėinē kėtėms nervus bei trompėnam gīvenēma, kad, atgīvenėi mums paskėrtas akimirkas, paskiau sāva palaikās patreštomem gimtōjē žemėlē?

Klausēmū begalēs... Bet laiks ožbėngtē laiška, nes vėskuo, kuo nuoriečiau Jūsa pasėteirautē, neėmanuoma par posē žemēška gīvenēma i keliū poslapiu laiška sorašītē, nes daugiau kāp posē tuo gīvenēma jau eso nugīvenēs. Tad i lėkusius mōna klausėmus gal atsakīsėt tumet, kumet vėdo abodo sosėtėksiau kor nuors dausū pakrašteliu, kor nebūn nei karaliu, nei vergū – tik apnuogintas žmuoniū esībēs?

Ligi sosėmatīma!

Tėkros jūsa prietelis ēš Žemaitėjēs

Untulis Edmunds